

Aktualia Prawne

ZASADNICZE ZMIANY, KTÓRE WESZŁY W ŻYCIE W LISTOPADZIE I GRUDNIU 2011 ROKU

POSTĘPOWANIE CYWILNE

W dniu 16 listopada 2011 roku weszła w życie nowelizacja **Kodeksu postępowania cywilnego** w zakresie przepisów dotyczących tzw. eksmisji. Zgodnie z wprowadzoną zmianą, w przypadku nieposiadania przez dłużnika prawa do lokalu socjalnego lub zamieszkałego, komornik usunie go do innego lokalu lub pomieszczenia, do którego dłużnikowi przysługuje tytuł prawny i w którym może zamieszkać. Z kolei jeżeli dłużnikowi nie przysługuje tytuł prawny do innego lokalu lub pomieszczenia, komornik wstrzyma się z usunięciem do czasu aż gmina wskaże dłużnikowi tymczasowe pomieszczenie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy. Po upływie tego terminu komornik usunie dłużnika do noclegowni, schroniska lub innej placówki zapewniającej miejsca noclegowe wskazanej przez gminę. Nowelizacja ta została poddyktowana wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego RP z dnia 4 listopada 2010 roku (sygn. akt K 19/06), w którym stwierdzono, że dotychczasowa treść art. 1046 § 4 KPC jest niezgodna z Konstytucją RP. Jednocześnie zmieniono **ustawę z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego**, wprowadzając do niej przepisy dotyczące m.in. pomieszczeń tymczasowych.

PRAWO ADMINISTRACYJNE

W dniu 29 grudnia 2011 roku weszła w życie nowelizacja **ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej**. Określiła ona m.in. procedurę ponownego wykorzystania informacji publicznej, a także ograniczyła dostęp do informacji publicznej ze względu na ochronę ważnego interesu gospodarczego państwa w zakresie i w czasie, w jakim udostępnienie informacji:

- osłabiłoby zdolność negocjacyjną Skarbu Państwa w procesie gospodarowania jego mieniem albo zdolność negocjacyjną Rzeczypospolitej Polskiej w procesie zawierania umowy międzynarodowej lub podejmowania decyzji przez Radę Europejską lub Radę Unii Europejskiej,
- utrudniłoby w sposób istotny ochronę interesów majątkowych Rzeczypospolitej Polskiej lub Skarbu Państwa w postępowaniu przed sądem, trybunałem lub innym organem orzekającym.

Ponadto od chwili wejścia w życie ww. nowelizacji wszystkie spory związane z dostępem do informacji publicznej rozstrzygane będą przez sądy administracyjne.

Z ORZECZNICTWA SĄDU NAJWYŻSZEGO

Izba Cywilna

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 38/11) stwierdził, że niepouczenie albo błędne pouczenie strony działającej bez adwokata, radcy prawnego lub rzecznika patentowego o dopuszczalności, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia tego środka.

W uchwale z dnia 25 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 64/11) Sąd Najwyższy wskazał, że wierzyciel akcjonariusza spółki akcyjnej ma legitymację do zaskarżenia uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy zagrażającej możliwości zaspokojenia z zajętych w toku egzekucji akcji (art. 9102 § 1 KPC) także wtedy, gdy ustanowiono zarządcę na podstawie art. 9102 § 2 KPC. Do wierzyciela i zarządcy ma zastosowanie art. 425 § 1-3 KSH.

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 70/11) stwierdzono, że sposób sporządzania przez radcę prawnego poświadczeń odpisów dokumentów za zgodność z okazanym oryginałem, określony w art. 6 ust. 3 zd. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze zm.), ma zastosowanie również do uwierzytelniania odpisu pełnomocnictwa (art. 89 § 1 KPC).

W uchwale Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 69/11) wskazano, że w razie nieuwzględnienia wniosku o przyznanie kosztów procesu w całości, zbędne jest orzekanie o oddaleniu tego wniosku w pozostałej części.

Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych

W uchwale z dnia 9 grudnia 2011 roku (sygn. akt II PZP 3/11) Sąd Najwyższy stwierdził, że pracownik przedsiębiorstwa budowlanego realizującego inwestycje w różnych miejscowościach może mieć w umowie o pracę określone miejsce wykonywania pracy (art. 29 § 1 pkt 2 KP) jako miejsce, gdzie pracodawca prowadzi budowy lub innego rodzaju stałe prace, ewentualnie ze wskazaniem na jakim obszarze. Ponadto każdorazowo stałym miejscem pracy takiego pracownika w rozumieniu art. 775 § 1 KP jest to miejsce spośród określonych w umowie o pracę, w którym pracownik przez dłuższy czas, systematycznie świadczy pracę.